

Ślad klimatyczny systemu żywienia w UE

marzec 2021 r. - (AAC 2021-06)

Komitet Doradczy ds. Akwakultury (AAC) dziękuje za wsparcie finansowe UE.

Europejski Zielony Ład określa sposób, w jaki Europa stanie się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu do 2050 r. Wymaga to zmniejszenia śladu środowiskowego i klimatycznego systemu żywienia w UE. Sektor akwakultury może przyczynić się do tego poprzez poprawę wykorzystania zasobów wodnych, promowanie nowych źródeł białek oraz poprzez dalszy rozwój systemów akwakultury o niskim śladzie węglowym.

Sektor akwakultury w UE jest różnorodny pod względem gatunków i technologii hodowlanych. Oddziaływanie na klimat można mierzyć na różne sposoby (np. na kilogram żywności, na kg białek, na kalorię, na posiłek itp.), a brak wspólnej metodologii oceny oddziaływania na klimat utrudnia porównywanie różnych rodzajów produktów akwakultury na rynku UE — importowanych i produkowanych w UE.

Całkowita emisja gazów cieplarnianych (GHG) na kilogram jadalnego mięsa na wyjściu z akwakultury rybnej jest podobna do wieprzowiny i mięsa brojlerów, chociaż mogą występować istotne różnice. Najniższymi emisjami charakteryzują się małże, glony i wodorosty morskie, ponieważ korzystają one z naturalnego pożywienia z ich środowiska¹.

Dlatego priorytetowe znaczenie mają zalecenia AAC dotyczące śladu klimatycznego systemu żywienia w UE. Przede wszystkim AAC wskazuje na konieczność wspólnego „narzędzia LCA” w UE do ilościowego określania oddziaływania na klimat na poziomie gospodarstwa i proponuje, aby takie narzędzie było zgodne ze standardami IPCC i metodą PEF.

W związku z tym AAC:

1. Zaprasza Komisję Europejską do opracowania roboczej wersji Wspólnej Polityki Żywnościowej, którego celem ma być zmniejszenie śladu środowiskowego i klimatycznego systemu żywienia w UE, tak aby do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu.
2. Podkreśla znaczenie badania możliwości usprawniania gospodarki o obiegu zamkniętym w akwakulturze (nawozy rybne, wykorzystywanie przyłówów rybnych, odpady itp.).
3. Podkreśla znaczenie badania nowych form efektywności energetycznej i produkcji energii,

¹ „Quantifying greenhouse gas emissions from global aquaculture” (Ocena ilościowa emisji gazów cieplarnianych z globalnej akwakultury), Macleod i in., Nature Scientific Reports (2020) 10.

takich jak wykorzystywanie paneli solarnych i sprzężenie mikroelektrowni wodnych lub wiatrowych z gospodarstwami akwakultury.

4. Proponuje wdrożenie polityk krajowych i UE w celu promowania zakupów publicznych przyjaznych dla klimatu.
5. Kładzie nacisk na dopilnowanie, by importowane owoce morza, które nie spełniają odpowiednich norm środowiskowych UE, nie były dopuszczane na rynki UE; wskazuje na konieczność wprowadzenia, jako punktu wyjścia, minimalnych standardów zrównoważonego rozwoju.
6. Proponuje opracowanie i promowanie nowych ram znakowania zrównoważonej żywności w UE.
7. Wspiera środki mające na celu zmniejszenie zależności od krytycznych materiałów paszowych (np. soi uprawianej na gruntach wylesionych) poprzez wspieranie alternatywnych materiałów paszowych pochodzących z odpowiedzialnych źródeł, takich jak owady, morskie zasoby paszowe (np. glony) i produkty uboczne z gospodarki ekologicznej (np. odpady rybne).
8. Zachęca do dalszego rozwijania systemów akwakultury o niskich emisjach gazów cieplarnianych.

Komitet Doradczy ds. Akwakultury

Rue de l'Industrie 11, 1000 Brussels, Belgium

Tel: +32 (0) 2 720 00 73

E-mail: secretariat@aac-europe.org

Twitter: @aac_europe

www.aac-europe.org